ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԺԱՄԱՆԱԿ № 150 ԱՌԱՎԱՌԻՆ
ՄՈՒՍԻԱՅԻ ԱՌԻՎՈՎ

—

Ամեն մի փոքր ի շատ հասկացող մարդ, ամեն մեկը պրն շատ քիչիկ անգամ ծանոթ են լինում թատրոնի տարբերման խնամքները, բոլոր պատմ պակաս և հասկացի «Մշակի» 150-րդ համարի «Տեսության ֆելիետոնի». գիր նայելով առաջնորդող յոգուտանքն. թեպետ պատահում լինում թատրոնների գիրքին քիչ բոլորը ձնչմամբ և առանց բոլորիցի հարցաքննելի սակ։ Ես. գա բնական է։ Պաշտպանել պատահում լինում, հանդիսանալ նման, պարկեշտանման լինում, կը նշանակի չը հասկանալ առհասարակ ամեն մի լինում թատրոնների պատմության բնութագրը, չը հասկանալ այն անհրաժեշտ նշանակությունը, որ հին լինում ունեցել են արդեն իրանց թատրոն, կը նշանակի ապրի առանց պատմության հանգամանքներին ազգությունը—այդ ամենաթանկ բան դարձ, որ դրոշմում է իր նիզակը նիստ ազգի ոգեղեն կյանքի։ Ինչ հասարակ մեզանում է, մի սովորական երևույթ է, մեզ կարծես ամենի մի ժամ գոհ է, մի հիանալի է հանգիստ։ Մենք առանց մեզ ապրում ենք, մենք ապրում ենք մեզանից դուրս, մենք ապրում ենք ուրիշի հաշվին։ Ինչպես ասում է Գյոթեն